

Д О З П А И Е.

=====

по преписка

Вх.м.....отъ.....194...год.

ПРОТОКОЛЪ ЗА РАЗПИТЪ.

.....4.Януарий.....1943..год.

Подписаниятъ ГЕОРГИ ТРЕНДФИЛОВЪ,Обл.Полиц.Управление гр.Витолъ,съставихъ настоящия протоколъ,като разпитахъ лицата:

Именувамъ се ЛЕО ВОГРИЧЪ ВАЛЕНТИНОВЪ,роденъ и жив.въ с.Чичинь-Италианско по народностъ словенскъ,западно-православенъ,полу-грамотенъ, не жененъ,не осъжданъ,по занятие кръчмаръ на 21 год.казвамъ:

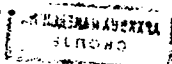
Отъ м.Януарий 1942 год.служа като войникъ въ гр.Корча Италия. Въпоследно време службата ми се видѣ много тежка и намислихъ да избѣгамъ. На 6.VII.1942 год.избѣгахъ съ войнишката си форма и се намѣрихъ съ единъ мой приятель на когото името не мога да си спомня.Въ неговата къща останахъ да се укривамъ около три дни,следъ което ме снабди съ цивилни дрѣхи и ме предаде на двама учители отъ които единия отъ тѣхъ познавамъ че се казва Ходоръ.Още сѣмния день двамата учители ме отведоха съ отобусъ въ с.Подмочани Италианско,наблизо до българската граница и ме предадоха на двама души българи,отъ сѣщото село на име Живко и Коста.Призмената и на двамата незнай,имената и на двамата научихъ следъ като бѣхъ отведенъ при тѣхъ. Въ Коста останахъ няколко дни следъ това ме предаде на Живко а последния ме предава на лицето Йорданъ отъ сѣщото село,където останахъ на квартира при него около 10 дни до 31.VII.1942 год.включително.Презъ това време тѣ ми приказваха че ще трѣбва да влѣзатъ съ връзка съ нѣкои отъ четата,която върлува въ с.Сопотско-Ресавско за да ме предадатъ на тѣхъ като ми обясняваха,че сѣщата чета има за задача да се бори противъ българската власт и че сѣ били много добре въоръжени.Азъ съ себе си носихъ своя собственъ пистолетъ марка "Берета"даденъ ми отъ казармата.На 31.VII.1942 год.Йорданъ и Живко вечерта ме прекараха презъ границата на българска територия между селата Подмочани и Сопотско.Когато стигнахме на опредѣленото мѣсто Йорданъ и Живко въ продължение на единъ часъ ржкоплескаха съ ржка за да влѣзатъ въ връзка съ други лица отъ село Сопотско и ме предадатъ на тѣхъ за да ме отведатъ въ четата.По едно време при насъ дойдоха единъ турчинъ и единъ българинъ,предадоха ме на тѣхъ а Йорданъ и Живко се завършаха въ с.Подмочани.Турчина и българина ме отведоха въ с.Сопотско и ме настаниха на квартира въ домътъ на Борисъ на когото името научихъ по-късно и ми казаха да не излизамъ навънъ.Въ домътъ на Борисъ останахъ единъ день и една нощъ. На другата вечеръ късно презъ нощта Борисъ ме отведе въ гората надъ село Сопотско където самъ стояхъ около 5 дни.Презъ това време ми носиха храна около 5-6 души между които бѣше и Борисъ.На 6.VIII.1942 год.рано сутринта при мене въ гората дойде единъ селянинъ отъ с.Сопотско и ме отведе до с.Янковецъ като ме предаде на воденичаря Думовъ.Още сѣмния день Думовъ ме отведе въ неговата къща въ селото.Сѣщата вечеръ при мене дойде братъ на воденичаря-Таше Думовъ още единъ селянинъ и ме отведоха на половината път между селата Янковецъ и Болно.Тукъ въ разстояние на единъ часъ съ ржкоплески кане на ржка ме свързаха съ други двама души отъ с.Болно на когото името на единия можахъ да науча че се казва Ламбо стария,а воденичаря и селянина ~~ме~~ завърнаха обратно въ с.Янковецъ.Азъ тръгнахъ съ Ламбо стария и непознатия селянинъ и ме отведоха наблизо въ с.Болно,където азъ останахъ съ непознатия селянинъ а Ламбо отиде въ селото.Това бѣше на 6.VIII.т.г.къмъ 23 часа.Следъ около еди н часъ Ламбо се завърна при насъ съ още едно момче катосъ тѣхъ водѣха едно магаре натоварено съ хлѣбъ.Тръгнахме всички къмъ гората надъ с.Болно.По едно време азъ и Ламбо навлѣзохме въ гората а другитѣ двама съ магарето ги оставихме понадире докато се свържемъ съ четата.Ламбо стария започна да ржкоплеска съ ржка чу се сѣмния ржкоплесъ изъ гората и следъ малко дойде самъ при насъ Кочо комисаря по прехраната който ни отведе при четата.Всички въ четата броеха около 17 души въоръжени съ пушки и бомби.Комисаря Кочо изпрати отъ гората четири души четници които взѣмаха и донесоха хлѣба,а единия отъ четиримата ни съ магарето се завърна обратно.Въ четата останахъ до 15.VIII.т.г.Презъ това време азъ се разболѣхъ а на 15.VIII.цѣлата чета замина презъ нощта за да нападне с.Кажани.Азъ като боленъ ме оставиха да стоя въ гората.Следъ два дни при мене не дойде Ламбо стария съ още едно момче което азъ непознавамъ и ме отведоха въ с.Болно като ме оставиха въ домътъ на единъ шивачъ където останахъ два дни.Следъ това бѣхъ отведенъ ~~отъ~~ шивача въ домътъ на Живко прези-

мѣсто му незная и при него останахъ три дни. Презъ това време азъ бѣхъ оздравѣлъ вече. Една вечеръ Живко ме отведе при Ильо Маджаровъ отъ сѣщото село и при него останахъ около 4 дни докато се свържа съ четата. Последната вечеръ въ къщата на Маджаровъ дойде Живко съ още едно момче и ме отведоха надъ с. Болно въ гората, където намѣрихъ 6 души четници въоръжени съ пушки. Незнатия съ назви имъ занесе хлѣбъ. Следъ около два дни при насъ дойдоха още 7 души четници доведе ги Стефанъ Наумовъ. Следъ известно време политическия комесаръ когото познавамъ съ партийното име "Йорже" доведе нови момчета около 4-5 души. Групата въ последно време броеше около 17-18 души. Единъ отъ новитѣ четници, когото доведе Йорже избѣга отъ групата. Командира ни каза тогава че това момче може да съобщи на полицията и групата промѣни още сѣщия денъ промѣни мѣстото а азъ като боленъ още, Ламбо стария ме отведе на квартира въ плѣвната на Борисъ Нечовъ отъ с. Болно и следъ 3 дни бѣхъ отведенъ въ къщата на Живко отъ сѣщото село. Въ домътъ на последния останахъ една нощъ и единъ денъ. Вечерътъ Живко ми каза, че въ селото има войници и ме отведе въ гората. На другия денъ при мене дойде Борисъ Нечовъ и вечерътъ ме отведе до една чешма, отънѣ съ село Болно и ми каза, тука да стоя докато ми каже какво да правя. Хлѣбъ ми хосѣхъ около 4 дни. Последното време останахъ еъ безъ хлѣбъ и загубихъ всѣкаква връзка съ другаритѣ си. На 15. IX. т. г. азъ трѣгнахъ самъ да отида при воденичаря въ с. Янковацъ за да взѣма хлѣбъ, обаче наблизо до воденицата ме срѣсна единъ селянинъ и потърси лична карта. Азъ му казахъ, че нѣмамъ и ме отведе той въ обдината, където при обиска въ менъ намѣриха ми пистолета. Въ вѣтъ пѣтъ когато Ламбо стария отъ с. Болно ме отведе въ четата комисаря на четата Коста ми даде една сръбска пушка съ 80 патрони и една раница съ долна риза, съ гащи и хлѣбъ, обаче когато заминавахъ да нападнатъ с. Кажани азъ не отидохъ понеже се разболѣхъ и пушката ми я взѣма единъ отъ четниците. Друго незная, горното продиктувахъ и ми се прочете и е сама та истина, за което се подписвамъ. /п/Вогричъ Лео.

Разпиталъ /п/Г.Трендафиловъ.

Долуподписанитѣ Тодоръ Владимировъ Василевъ жив. на ул. "П.К.Яворовъ" 24 и Василь Димитровъ Велевъ жив. ул. "Судска" № 7 удостоверяваме, че лицето Лео Вогричъ Валентиновъ доброволно даде показанията въ присѣствието на насъ безъ да е употребявано спрямо него каквото и да е било насилие.

СВИДѢТЕЛИ: 1п/Тодоръ В. Василевъ,
2п/В.Д. Велевъ.

Именувамъ се ТОДОРЪ ВЛАДИМИРОВЪ ВАСИЛЕВЪ родомъ и жив. въ гр. Битоля ул. "П.К.Яворовъ" 24 българинъ грамотенъ, православенъ, жененъ, не осжжданъ на 37 год. казвамъ следното:

Днесъ бѣхъ повиканъ въ Областно Полицейско Управление сл. "Държавна Сигурностъ" и присѣствувахъ презъ време на разпита на лицето Лео Вогричъ Валентиновъ, който доброволно си даде показанията безъ да е имало каквото и да е насилие отъ страна на полицията. Показанията написахъ саморъчно. /п/Тодоръ В. Василевъ.

Именувамъ се ВАСИЛЬ ДИМИТРОВЪ ВЕЛЕВЪ, българинъ, изт. православенъ, не жененъ грамотенъ, не осжжданъ, жив. въ гр. Битоля ул. "Судска" № 7 на 28 год. казвамъ следното:

Днесъ бѣхъ повиканъ въ Обр. Полицуправление сл. "Държавна Сигурностъ" и присѣствувахъ презъ-всичкото време при разпита на лицето Лео Вогричъ Валентиновъ, който си даде доброволно показанията безъ да е имало каквото и да е насилие отъ страна на полицията. Горното написахъ саморъчно. /п/В.Димитровъ Велевъ.

ПРОИЗВЕЛЪ ДОЗНАНИЕТО /п/Г.Трендафиловъ.
5. I. 1943 год. - Битоля.

ВЪРНО ПРИ ОБЛАСТНО ПОЛИЦЕЙСКО УПРАВЛЕНИЕ - БИТОЛЯ.

Н-КЪ СЛУЖБА ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТЪ

